ΕΤΟΣ ΙΔ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1900 Ἀριθ. 627

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
3. Ὁδὸς Ὁμήρου 3.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία **ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.**

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Γυναικείου Συνεδρίου ἡμέρα Τετάρτη. Λόγος κ. Κ. Παρρέν. Αἱ Ἑλληνίδες κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Ἡ ἕνωσις τῶν Ἑλληνίδων.—Τὰ δύο ὄνειρα ὑπὸ δος Εἰρήνης Νικολαΐδου.—Ἡ Τηλεγραφικὴ Στιγμὴ ὑπὸ δος Γεωργ. Κατσίκα.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΗΜΕΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Καὶ πάλιν πέντε τμήματα συνῆλθον εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἀπὸ τῆς 9--12ης π. μ. Εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα πλὴν τῶν Γαλλίδων κυριῶν, αἵτινες ἀνέγνωσαν δεκατέσσαρας ἐκθέσεις διαφόρων φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ἔλαβον τὸν λόγον δύο ἀντιπρόσωποι τῆς Ρωσσίας· ἡ κ. Στάϊν, ὁμιλήσασα περὶ τῶν ἱδρυμάτων τῆς προβλεπτικῆς φιλανθρωπίας ἐν Μόσχᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετηρίδα καὶ ἡ δις Φιλοσοφὼφ, ὁμιλήσασα περὶ τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως ἐν Ρωσσίᾳ ἐν γένει, καὶ ἡ κ. Κ. Παρρὲν ὁμιλήσασα περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν :

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Δέκα ἀκριβῶς παρῆλθον ἔτη, ἀφότου ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ πρώτου ἐπισήμου τῆς Γαλλίας Συνεδρίου τῶν γυναικείων ἔργων καὶ ἱδρυμάτων σᾶς ἐξέθηκα τὴν σύντομον, ἀλλὰ πολυσήμαντον δρᾶσιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς τοῦ αἰῶνος τούτου. Σᾶς εἶχον ἀπεικονίσει τότε τὴν γυναῖκα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τὰς ἡρωΐδας τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Ζαλόγγου καὶ σᾶς εἶχα ἐκθέσει τὰς προσπαθείας, ἃς αἱ γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος κατέβαλλον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας μας, ὅπως σᾶς ἀκολουθήσουν εἰς τὸν δρόμον τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Σᾶς εἶχον ἐκθέσει τὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσίν μας καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας τῆς γυναικείας καὶ τὰς ἀποπείρας τῶν πτερυγισμάτων τῶν τολμηροτέρων ἐξ ἡμῶν, ὅπως πετάξωμεν πέραν τοῦ στένου κύκλου τῶν προλήψεων, τὰς ὁποίας τόσοι αἰῶνες δουλείας μᾶς ἐκληροδότησαν. Σᾶς εἶχον εἴπει τότε ὅτι ἡ αὐγὴ τῆς ζωῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνίδος ἀνατέλλει ροδινὴ καὶ πλήρης ἐλπίδων.

Τὸ διαρρεῦσαν ἔκτοτε χρονικὸν διάστημα ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας μου ἐκείνας καὶ τὸ ἐπιτευχθὲν ἔργον τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ὑπερέβη πᾶσαν εὐοίωνον προσδοκίαν μου. Ἓν μέγα ἐθνικὸν γεγονός, μία μεγάλη ἐθνικὴ δοκιμασία, ἐξ ἐκείνων εἰς ἃς ὑπόκεινται ὅλοι οἱ λαοὶ ἀπὸ τῶν πλέον ἰσχυρῶν, μέχρι τῶν ἀσθενεστέρων, ὁ ἀτυχὴς πόλεμός μας τοῦ 1897, ἐγένετο ἡ λυδία λίθος, εἰς ἣν ἐδοκιμάσθη ὅλη ἡ δύναμις τοῦ χαρακτῆρος, καὶ ὅλη ἡ αὐταπάρνησις καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν Ἑλληνίδων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ περισσότερα ἐγράφησαν περὶ τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον περιεπλάκημεν ἀπροετοίμαστοι, διότι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μείνωμεν ἀπαθεῖς καὶ ἀδιάφοροι εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν ἀναιτίως σφαζομένων ἐν Κρήτῃ ἀδελφῶν μας. Πῶς θὰ γραφῇ, ὅταν ἐπιστῇ ἡ στιγμή, καὶ ὅταν τὰ πάθη θὰ σιγήσουν καὶ αἱ προκαταλήψεις θὰ κατευνασθοῦν καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ φυλετικαὶ ἀντιζηλίαι καταπαύσουν ἡ ἱστορία τοῦ πολέμου αὐτοῦ καὶ ποίας ἀποκαλύψεις μᾶς ἐπιφυλάσσει εἶναι ἄγνωστον. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστόν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐτίμησε τὸ φῦλόν μας καὶ τὸ ἔθνος μας εἶναι ἡ δρᾶσις τῶν Ἑλληνίδων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτόν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐκρότησε τὸ πρῶτον τηλεβόλον εἰς τὰ κρητικὰ ὄρη, καὶ τὰ τέκνα τῶν θυμάτων τῆς τρομερᾶς πυροπλήσεως τῶν Χανίων, γυμνὰ καὶ πεινῶντα, κατέφυγον εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, αἱ Ἑλληνίδες, προλαβοῦσαι καὶ τὴν μέριμναν τῆς πολιτείας ἀκόμη ἐξηγέρθημεν, ἵνα δώσωμεν τροφὴν καὶ στέγην καὶ ἐνδύματα εἰς τὰ ἀτυχῆ θύματα τῆς σκληρᾶς ἐκείνης δοκιμασίας.

Κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν, ὀλίγους μόνον μῆνας πρὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, εἶχον κατορθώσει τὴν σύστασιν τῆς«Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων», εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ὁποίας μεταξὺ ἄλλων τμημάτων, πρῶτον εἶχον τάξει καὶ τὸ ἐθνικὸν τμῆμα.

Ἡ ἰδέα τῆς συστάσεως τοιούτου τμήματος εἰς γυναικεῖον σωματεῖον, τὸ ὁποῖον ἐσκόπει τὴν συνεργασίαν τῶν ἐπιφανεστέρων Ἑλληνίδων γυναικῶν, θὰ ἐννοηθῇ, κυρίαι μου, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἀπόγονοι ἐνδόξων καὶ μεγάλων προγόνων, ὁποῖοι ὑπῆρξαν οἱ ἰδικοί μας, ἔχουν καθῆκον νὰ τείνουν πάντοτε πρὸς τὸ μέγα ἰδεῶδες νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξιοι τῆς τιμητικῆς κληρονομίας, ἣν παρ' ἐκείνων ἐκληρονόμησαν.

Οἱ πατέρες μας μεγάλοι ἄλλοτε καὶ κοσμοκράτορες, μᾶς ἀφῆκαν ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς δὲν κατωρθώσαμεν εἰσέτι νὰ ἀνταποκριθῶμεν. Πολλαὶ χιλιάδες Ἑλλήνων στενάζουν ἀκόμη ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τῶν βαρβάρων, καὶ ἡ μικρὰ ἀλλ' ἐλευθέρα πατρὶς ὀφείλει νὰ προλειαίνῃ τὴν ὁδὸν καὶ νὰ ἑτοιμάζῃ τὰ ὄργανα δι' ὧν θέλουν συντριβῆ αἱ ἁλύσεις τῶν δεσμῶν τῶν ἀδελφῶν μας.

Εἰς τὸ ὡραῖον τοῦτο ἔργον ἐφιλοδόξησα νὰ ἴδω τὴν Ἑλληνίδα ἀποδυομένην, καὶ διὰ τοῦτο πρωτίστως εἰς τὴν Ἕνωσίν μας ἔταξα τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα καὶ διήρεσα αὐτὸ εἰς τόσας ἐφορείας δι' ὧν εἰς ὀλίγον χρονικὸν διάστημα πολλὰ καὶ ἀποτελεσματικά, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδητε, κατωρθώθησαν.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἔλθω εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀφήγησιν τῆς δράσεως τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων», ἀνάγκη νὰ σᾶς ἐκθέσω πῶς μοὶ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς, ἀνάγκη νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς, τὰς θαυμασίας αὐτὰς σκαπανεῖς τῆς προόδου, εἰς τὸ παράδειγμα τῶν ὁποίων ὀφείλω, κυρίαι μου, τὴν σύστασιν τῆς Ἑνώσεώς μας. Δὲν θὰ σᾶς ὁμιλήσω διὰ τὸ ἐπίσημον συνέδριόν των τοῦ 1893, διότι ἡ ἀγαπητή μας πρόεδρος κ. Bogelot παρευρέθη ὡς καὶ ἐγὼ καὶ σᾶς εἶπε πρὸ ποίου γιγαντείου ἔργου παρέστημεν θεαταί. Ἡ Διεθνὴς Ἕνωσίς των καὶ ἡ συγκληθεῖσα κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν μου συνέλευσίς της, εἰς ἣν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶ καὶ νὰ ἐκλεχθῶ μέλος, μοὶ ἐνέβαλε τὴν φιλοδοξίαν νὰ μὴν ἀφήσω τὴν πατρίδα μου ἐστερημένην μιᾶς Ἑνώσεως τῶν γυναικῶν της, τῶν διακεκριμένων εἰς πάντα κλάδον, ἥτις θὰ μᾶς ἔδιδε μίαν θέσιν ἐπίσημον εἰς τὴν διεθνῆ δρᾶσιν τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνῷ αἱ ἑνώσεις τῶν γυναικῶν τῶν ἄλλων λαῶν περιορίζονται εἰς στενώτερον κύκλον προγράμματος, ἐγὼ ἐφιλοδόξησα νὰ περιλάβω εἰς τὴν ἰδικήν μας ἕνωσιν πάντα κλάδον ἀναγόμενον εἰς τὸν κύκλον τῆς γυναικείας προόδου. Ἠθέλησα ἡ ἑστία τοῦ φωτὸς διὰ πᾶσαν γυναῖκα, ἠθέλησα νὰ φέρῃ αὕτη πάντα τὰ ἐφόδια, δι' ὧν νὰ δύναται νὰ προστατεύῃ, νὰ ἀναπτύσσῃ καὶ νὰ χρησιμοποιῇ πάσας τὰς δυνάμεις τῆς γυναικὸς οἱασδήποτε τάξεως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἰδίας τελειοποιήσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν προόδου.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὤφειλα νὰ συγκεντρώσω ἀριθμόν τινα γυναικῶν διακρινομένων εἴτε ἐπὶ πνευματικῇ μορφώσει, εἴτε ἐπὶ κοινωνικῇ περιωπῇ, νὰ συνενώσω τὰς κυριωτέρας τῶν γυναικείων δυνάμεων καὶ νὰ ἐπιτύχω τὴν συμφωνίαν τῶν βλέψεων καὶ σκέψεων τούτων εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργειαν. Ἀλλ' ἡ συνεννόησις πολλῶν γυναικῶν μαζῆ, εἶναι πρᾶγμα δύσκολον εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου, ὑποθέτω,—(χειροκροτήματα καὶ ὁμόφωνος τοῦ ἀκροατηρίου ἀπάντησις: *βέβαια βέβαια*) — Ἀπήντησα λοιπὸν μεγίστας καὶ πολλὰς δυσκολίας καὶ ἀντιπολίτευσιν ἀμείλικτον. Οὐχ ἧττον δὲν ἀπεθαρρύνθην. Καὶ ἐπὶ τέλους χάρις εἰς εὐγενεῖς τινας φίλας, αἵτινες εἶχον μελετήσει τὸ πρόγραμμά μου καὶ κατανοήσει τὸ μέγα καλόν, τὸ ὁποῖον θὰ προέκυπτε διὰ τὰς γυναῖκάς μας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, κατωρθώθη περὶ τὸ 1896 ἡ σύστασις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων.

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλληνίδων διαιρεῖται εἰς τμήματα, τῶν ὁποίων ἕκαστον ἔχει ἴδιον πρόγραμμα καὶ ἴδιον διοικητικὸν Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου προΐσταται προεδρεῖον, ἀντιπροσωπεῦον τὸ τμῆμα εἰς τὸ γενικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον. Πρῶτον τὸ ἐθνικὸν τμῆμα, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται εἰς ἐθνικὰ ζητήματα καὶ εἰδικώτερον εἰς παροχὴν παντοειδῶν βοηθημάτων εἰς ἐποχὴν ἐθνικῶν ἐξεγέρσεων.

Μόλις τὰ τμήματα τῆς Ἑνώσεως εἶχον καταρτισθῆ καὶ τὸ ἐθνικὸν συνεζήτει ἔτι τὸ πρόγραμμά του, ὅταν τὰ θύματα τῶν καταστροφῶν τῆς Κρήτης ἔφθασαν εἰς Πειραιᾶ. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα αἱ φλόγες τῶν πυρκαϊῶν τῶν Χανίων μετέδωκαν τοὺς σπινθῆρας τοῦ πυρὸς καὶ εἰς τὰς ἰδικάς μας πυριτιδαποθήκας. Ὅλαι αἱ κυρίαι τῶν τμημάτων τῆς Ἑνώσεως προσῆλθον τότε εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπισημοποιήθη πᾶσα ἐνέργεια τῆς Ἑνώσεως. Ἐπὶ πλέον ἡ Α. Μεγαλειότης καὶ ἡ Α.Β. Ὑψηλότης, πρὸς ἃς ὑπέβαλα τὸ πρόγραμμά μου ἐνέκριναν αὐτὸ καὶ ηὐδόκησαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν προεδρείαν καὶ ἀντιπροεδρείαν τῆς Ἑνώσεως. Ἐγὼ εἶχον ἐκλεχθῆ γενικὴ γραμματεὺς αὐτῆς· καὶ ἡ Δις Εἰρήνη Νικολαΐδου, μία τῶν πολυτιμοτέρων ἐν πᾶσι συνεργατίδων μου εἰδικὴ γραμματεύς.

Ἐκάμαμεν τότε ἔκκλησιν πρὸς ὅλας καὶ ὅλους τοὺς δυναμένους νὰ μᾶς συνδράμουν καὶ παρὰ πάντων ἐτύχομεν γενναίων συνδρομῶν. Ἐκ τῶν πεντακοσίων ἐπιστολῶν καὶ ἐκκλήσεων, ἃς διηύθυνα πρὸς τὰ γυναικεῖα σωματεῖα ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ τῆς Ἀμερικῆς, ὧν τὰς προέδρους εἶχον γνωρίσει εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Σικάγου, ἐλάχισται ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος Εἰς ἑκατὸν σαράντα περίπου χιλ. δραχμὰς ἀνέρχονται τὰ ἐξ Ἀμερικῆς μόνον ἀποσταλέντα ποσά, χωρὶς τὰ εἰς ἐνδύματα καὶ εἰς πλεκτικὰ εἴδη ἀποσταλέντα. Διὰ τοῦτο, κυρίαι μου, ἐκφράζω ἐν ὀνόματι τῶν Ἑλληνίδων τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν ἐνταῦθα παρισταμένην Πρόεδρον τῆς ἑνώσεως τῶν Γυναικῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρὸς ὅλας τὰς Ἀμερικανίδας, αἵτινες τόσον γενναίως μᾶς προσέφεραν τὴν συνδρομήν των κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν. Καὶ αἱ γυναῖκες τῆς Ἀγγλίας μεγάλας παρέσχον συνδρομὰς καὶ ἰδίᾳ ἡ λαίδη Somwerset, ἥτις καὶ ἐράνους ἐνήργησε διὰ τῶν Ἡμερησίων Νέων καὶ δέκα μᾶς ἀπέστειλε νοσοκόμους Ἀγγλίδας ἰδίαις δαπάναις. Ἐν γένει τὸ ἐθνικὸν Τμῆμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἔλαβεν ἐκ συνεισφορῶν Ἑλληνίδων καὶ ξένων γυναικῶν περὶ τὰς 750, 000 δρ. εἴτε διὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος, Προέδρου τῆς Ἑνώσεως, εἴτε διὰ τῆς Προέδρου τοῦ Τμήμα-

τος κ. Ἑλένης Γρίβα, γυναικὸς διακριθείσης διὰ τὴν αὐταπάρνησιν μεθ' ἧς εἰργάσθη, καὶ τὴν ἀνωτέραν ἐν γένει μόρφωσίν της.

Ἐντὸς μηνὸς μόλις τὸν ἐθνικὸν Τμῆμα κατήρτισε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὰ σύνορα τέσσαρα νοσοκομεῖα πολέμου, ἵδρυσε δὲ καὶ πέμπτον ἐν Ἀθήναις. Πάντα τελείως ἐφωδιασμένα διὰ χειρουργικῶν συσκευῶν καὶ ὅλων τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν. Οἱ νοσηλευθέντες εἰς αὐτὰ τραυματίαι καὶ ἀσθενεῖς ἀνέρχονται εἰς ἑξακοσίους σαράντα. Αἱ νοσοκόμοι μας κατὰ τὸ πλεῖστον κυρίαι καλῶν οἰκογενειῶν εἰργάσθησαν τελείως ὄχι μόνον εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῆς Ἑνώσεως ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ τῆς Χαλκίδος καὶ Λαμίας εἰς τὰ ὁποῖα ἐνοσήλευσαν τοὺς ἐκ τύφου προσβληθέντας. Ὁ ἀριθμὸς ἐν γένει τῶν νοσηλευθέντων παρ' αὐτῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν ἀνῆλθεν εἰς 2,289. Τὰς νοσοκόμους ταύτας ἐμόρφωσεν ἡ διακεκριμένη ἰατρός μας διπλωματοῦχος τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων δις Μ. Καλαποθάκη, ἥτις καὶ διηύθυνε τὸ χειρουργεῖον Βόλου καὶ ἡρωϊκῶς ἔμεινε μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν κυριῶν εἰς τὴν θέσιν της μέχρι τῆς καταλήψεως τοῦ Βόλου. Μαθήματα νοσηλείας ἔδωκε καὶ ἡ ἐδῶ παρισταμένη σήμερον ἰατρός μας δις Βασιλειάδου, ἀντιπρόεδρος τοῦ Τμήματος ὑγειινῆς, τὴν διοργάνωσιν τῶν χειρουργείων πολέμου ἐνήργησεν ἡ Ἀγγλὶς κυρία Φ. Πάλλη μὲ συμβούλιον κυριῶν καὶ γραμματέα τὴν δα Α. Ἡλιοπούλου, θαυμασίως ἐργασθείσας. Διὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν πέντε χειρουργείων, τὰς ἱματιοθήκας καὶ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν, ἡ Ἕνωσις ἐδαπάνησε 161,736 δρ.

Ἄλλη ἐφορεία τοῦ Τμήματος πρὸς περίθαλψιν προσφύγων διένειμε εἰς τροφάς, ἐνδύματα καὶ χρήματα ὑπὲρ τὰς 300 χιλ. δραχμῶν. Ἐφορεία παροχῆς ἐργασίας ὑπὸ τὴν διοίκησιν μιᾶς τῶν ἐπιφανεστέρων καὶ πατριωτικωτέρων παιδαγωγῶν μας, τῆς κ. Αἰκ. Λασκαρίδου ἀπησχόλησε περὶ τὰς 850 πρόσφυγας ἐργάτιδας εἰς δύο ἐργαστήρια, ἱδρυθέντα ἐπὶ τούτῳ καὶ ἵδρυσε νηπιαγωγεῖα, ἐν οἷς διητῶντο τὰ τέκνα τούτων. Ἐφορεία χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κάτοχος σήμερον κεφαλαίου 350 χιλ. δρ. ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ὁποίων δίδονται συντάξεις ἰσόβιοι πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν φονευθέντων εἰς τὸν πόλεμον στρατιωτικῶν.

Ἰδοὺ ἡ δρᾶσις τοῦ ἐθν. Τμήματος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων κατὰ τὸν πόλεμον. (χειροκροτήματα ραγδαῖα, εὖγε, εὖγε!). Πρόγραμμα τέλειον, πλῆρες, προβλέπον πᾶσαν ἀνάγκην καὶ ἀνταποκριθὲν τελείως εἰς αὐτήν. Αὐταπάρνησις ἐνθουσιώδης ὅλων τῶν ἐργασθεισῶν κυριῶν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τῆς βασιλίσσης μας καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀγαθοὶ τῆς δοκιμαζομένης πατρίδος μας ἄγγελοι ἐπρωτοστάτησαν εἰς ὅλην τὴν δρᾶσίν μας. (χειροκροτήματα).

Πλὴν τῆς Ἑνώσεως καὶ ἄλλα σωματεῖα κυριῶν εἰργάσθησαν εὐεργετικῶς κατὰ τὸν πόλεμον, τὸ ὑπὲρ τῶν προσφύγων σωματεῖον ὑπὸ τὴν κ. Α. Ρώμα, τὸ Συσσίτιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Μ. Κεφαλᾶ καὶ προστασίαν τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας, τὸ ὁποῖον διένεμεν ὑπὲρ τας 2, 000 μερίδας καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς πρόσφυγας, ὁ Εὐαγγελισμός, μέγα Νοσοκομεῖον κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Συγγροῦ καὶ τὴν προστασίαν τῆς βασιλίσσης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνοσηλεύθησαν πολυπληθεῖς τραυματίαι, τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας, τὸ Νοσοκομεῖον Μασσαλίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Ἀλ. Σκουζὲ καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις ἱδρυθὲν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Αἱ γυναῖκες τῶν ἐπαρχιῶν εἰργάσθησαν ἐπίσης μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως καὶ ὑπὲρ τῆς νοσηλείας, ὡς καὶ αἱ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔστειλαν πολλὰς συνδρομὰς καὶ εἰς χρήματα καὶ εἰς εἴδη. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν κατῆλθον, ἵνα προσφέρωσιν αὐτοπροσώπως τὰς ὑπηρεσίας των, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ δις Σοφία Βαλτατζῆ, ἡ κ. Ἀργυροπούλου, ἡ κ. Κασαβέτη, ἡ κ. Λαγουδάκη. Εἰς ὅλας ἡμᾶς ἡ Α. Μεγαλειότης ἀπένειμε τὸ σῆμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον φέρομεν ὑπερηφάνως ὡς ἔπαθλον τιμῆς, τὸ ὁποῖον ἡ πατρὶς μᾶς ἐδώρησε, (χειροκροτήματα) εἰς ἔνδειξιν ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς αὐτὴν καθηκόντων μας.

Ἀλλ' ὅτι ἐπράξαμεν εἴχομεν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ τὸ πράξωμεν. Καί, ἐὰν τὸ ἀναφέρω ἐν λεπτομερείᾳ, εἶναι διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω, κυρίαι μου, ὅτι αἱ σύγχρονοι Ἑλληνίδες δὲν εἶναι ὑποδεέστεραι τῶν μητέρων των. Ἐπειδὴ δὲ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐθνικὴ ὑπόστασις ἑνὸς λαοῦ κρίνεται ἀπὸ τὰς γυναῖκάς του, ἀφοῦ αὐταὶ δημιουργοῦν τοὺς μεγάλους χαρακτῆρας καὶ ἐμπνέουν τὰς μεγάλας πράξεις αἵτινες ἀναδεικνύουν τοὺς ἥρωας, οἱ ἄνδρες μας βεβαίως δὲν θὰ ὑπελείποντο τῶν γυναικῶν, ἐὰν ὑπὸ συνθήκας καὶ ὅρους διαφόρους διεξήγετο ὁ πόλεμος.

Ἡ «Ἕνωσις» μετὰ τὸν πόλεμον

Μετὰ τὸν πόλεμον ἕκαστον τμῆμα ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του ὑπὸ τὸ οἰκεῖον προεδρεῖον. Τὸ Ἐθνικόν, φυσικῶς, περιωρίσθη εἰς τὴν ἐφορείαν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἧς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου προΐστατο ἡ διακεκριμένη ἀρχαιολόγος μας κυρία Σοφία Σχλίεμαν. Ἤδη προήχθη εἰς τμῆμα, τοῦ ὁποίου προεδρεύει αὐτὴ ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Τμήματος, κ. Ἑλένη Γρίβα.

Τὸ Παιδαγωγικόν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Αἰκ. Λασκαρίδου, γυναικὸς ὑπερόχου παιδαγωγικῆς δράσεως, ἵδρυσε νηπιαγωγεῖα φρεβολιανά, διδασκαλεῖον νηπιαγωγῶν, σχολὴν γυμναστριῶν. Τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Οἰκοκυρικόν, τοῦ ὁποίου πρόεδρος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἡ Κα Εὐ. Ἐμπεδοκλῆ μία ἀπὸ τὰς διακριθείσας Κας τῆς Ἑνώσεως ἀντιπρόεδρος ὡς καὶ ἡ Κα Μ. Γρυπάρη δυνηθεῖσα οὕτω νὰ πραγματοποιήσω τὴν εὐχήν, ἣν τῇ εἰσηγήσει μου εἶχεν ἐκφράσει τὸ Συνέδριον τοῦ 1889, περὶ ἱδρύσεως καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, ἵδρυσεν ἤδη Ἐπαγγελματικὴν καὶ Οἰκοκυρικὴν Σχολήν, εἰς ἣν φοιτοῦν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν μαθήτριαι, διδασκόμεναι κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν φορεμάτων, μαγειρικήν, σίδηρον, πιλοποιΐαν, ἀνθοποιΐαν, ζωγραφικήν, πλαστικὴν καὶ διπλογραφίαν. Πλὴν τούτων μάθημα θρησκευτικόν, ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς, οἰκ. οἰκονομίας, ἀριθμητικῆς καὶ Γαλλικῶν. Τρεῖς μαθήτριαι ἔλαβον ἤδη τὰ διπλώματά των καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἀναγνωρίζον τὴν σχολὴν ὡς ἵδρυμα δημοσίας χρησιμότητος παρέσχεν ἐπιχορήγησιν δρ. χιλίων ἐτησίως, αἱ ὁποῖαι θὰ αὐξήσουν πολὺ προσεχῶς.

Προχθὲς μία τῶν κυριῶν τοῦ Συνεδρίου μοὶ εἶπεν ὅτι

διεκρινόμην διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν καλαισθησίαν τῆς ἐνδυμασίας μου. Ἡ φιλοφρόνησις αὐτὴ προερχομένη ἀπὸ κυρίαν Παρισινὴν μὲ ἐνθουσίασε καὶ μὲ κατέστησε πολὺ ὑπερήφανον. Καὶ τοῦτο διότι φορέματα, πίλος, ἄνθη, ὅ,τι καὶ ἂν φορῶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου μας κατεσκευάσθη εἰς τὴν Σχολήν μας. Ὁ σκοπὸς τῆς σχολῆς μας εἶναι νὰ συμπληρώσωμεν δι' οἰκοκυρικῆς μορφώσεως συστηματικῶς τὰς κόρας τῶν εὐπόρων τάξεων, καὶ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὴν κατ' οἶκον μικροβιομηχανίαν.

Συνεζητήθη χθὲς ἐδῶ μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς τὸ ζήτημα τῶν ἐνδιαιτημάτων τῶν νηπίων. Ἡ συζήτησις, ἡ ὀλίγον θορυβώδης, συνιστᾷ, κυρίαι μου, τὴν μητρικήν σας καρδίαν. Ἡμεῖς ἓν μόνον ἐνδιαίτημα βρεφῶν ἔχομεν, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ἡ κ. Μαρία Κεφαλᾶ μετὰ τῆς ἰατροῦ δος Μ. Καλαποθάκη καὶ ἄλλων κυριῶν. Αἴ! λοιπὸν δὲν λυποῦμαι διὰ τοῦτο· διότι ὅσον καλὸν καὶ ἂν εἶναι τὸ ἐνδιαίτημα, κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ μητρικὸν γάλα καὶ τὰ μητρικὰ φιλήματα. Διὰ τοῦτο πρὶν ἢ τὸ ἐργοστάσιον εὑρύνῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ ὅριά του τόσον, ὥστε νὰ ἀπορροφήσῃ ἐντὸς τοῦ κύκλου του ὅλην τὴν ἐργασίαν καὶ ὅλας τὰς ἐργαζομένας γυναικείας χεῖρας, πρὶν νὰ ἀπορφανεύσῃ τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ τὸν οἶκον ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποινάν του, πρὶν νὰ συνειθίσῃ νὰ κρατῇ τὴν ἐργάτιδα ἀκίνητον δώδεκα καὶ δέκα πέντε ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον ἐπὶ προφανεῖ τῆς ὑγείας αὐτῆς καὶ τῆς φυλῆς μας κινδύνῳ, θέλομεν νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰς τελείως κατηρτισμένας ἐργάτιδας τόσον, ὥστε πᾶς πτωχικὸς οἰκίσκος νὰ περιλαμβάνῃ παρὰ τὸ λίκνον τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ τραπέζι τῆς μικρᾶς οἰκ. βιομηχανίας τῆς μητρός. (Χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη καὶ bravo, bravo).

Εἰς τὸ Ἐπαγγελματικὸν τμῆμα, προσήρτησα καὶ τὸ Κυριακόν μας σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἵδρυσα πρὸ δεκαετίας καὶ εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ὁποίου παρευρέθη κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπίσκεψίν της καὶ ἡ ἐνταῦθα παρισταμένη κ. Coiguet, ὁδηγηθεῖσα παρὰ τῆς μεγάλης φιλανθρώπου μας κ. Ν. Σούτσου, ἡ ὁποία παρίσταται ἤδη ἐνταῦθα, εἶναι φίλη καὶ γνωστὴ πολλῶν ἐξ ὑμῶν, κυρίαι μου, καὶ ἰδίᾳ τῆς προέδρου μας δος Monod. Εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν φιλάνθρωπον ὀφείλει τὴν ἵδρυσίν του ἐν Ἀθήναις καὶ ἕτερον σωματεῖον, τὸ ὁποῖον προσηρτήθη εἰς τὴν Ἕνωσίν μας, τὸ Ἄσυλον τῶν Ἐργατίδων, τὸ ὁποῖον ἱδρύθη πρὸ ὀκταετίας, παρέχει ἄσυλον εἰς 25 ἐργάτιδας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι διαιτῶνται ἐκεῖ ἐλάχιστα πληρώνουσαι. Τοῦ Ἀσύλου τούτου πρόεδρος εἶναι ἡ κ. Κλ. Βρώσκου, ἡ ὁποία ἀναπληροῖ θαυμασίως τὴν μεγάλην ἱδρύτριαν τοῦ Ἀσύλου κ. Σούτσου. Γραμματεὺς ἤμην ἐγὼ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του.

Τὸ Νοσηλευτικὸν τμῆμα τοῦ ὁποίου πρόεδρος εἶναι ἡ δεσποινὶς Καλαποθάκη, ἰατρός, ἵδρυσε κλινικὴν γυναικολογικὴν καὶ ὀρθοπαιδείας. Ἐσύστησε μαθήματα ὑγιεινῆς καὶ νοσηλείας. Ἐσύστησεν ἐπιτροπὴν κυριῶν πρὸς παροχὴν ἀσπρορρούχων καὶ φαρμάκων διὰ τὰς λεχοὺς καὶ τὰ νεογνὰ καὶ ἤδη καταγίνεται νὰ συστήσῃ ἀπομονωτήρια φθισιώντων.

Τὸ Φιλανθρωπικὸν τμῆμα, μὲ πρόεδρον τὴν κ. Ἑλένην Νεγρεπόντη καὶ τὸ ὁποῖον ἐξ ἑνὸς κληροδοτήματος διαθέτει κατ' ἔτος δρ. 2 χιλ. δι' ὧν προικίζει ἄπορα κοράσια. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπροικίσθησαν τρία τοιαῦτα.

Τὸ Φιλολογικὸν καὶ τὸ Καλλιτεχνικὸν τμῆμα δὲν ἤρχισαν ἀκόμη νὰ λειτουργοῦν, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τόσον ὀλίγον χρονικὸν διάστημα νὰ καταρτισθοῦν ὅλα τὰ τμήματα.

Ἰδού, κυρίαι μου, ποία ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, σωματείου ἑδραιωμένου ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς προβλεπτικῆς μᾶλλον φιλανθρωπίας, καὶ προωρισμένου νὰ εὐεργετήσῃ τὸ φῦλόν μας. Εἶμαι εὐτυχής, διότι τὸ μέγα ὄνειρον τῆς ζωῆς μου ἐπραγματοποιήθη καὶ εὐγνώμων πρὸς ὑμᾶς πάσας, κυρίαι μου, ὧν τὸ παράδειγμα καὶ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα μὲ ἐνέπνευσαν καὶ μὲ ἐμπνέουν κατὰ τὴν δεκαπενταετῆ δρᾶσίν μου.

Ἤδη παρακαλῶ τὸ Συνέδριον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν εὐχήν, ὅπως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀρχίσῃ νὰ λαμβάνῃ μέτρα τινὰ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ φύλου μας καὶ ἰδίᾳ τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ ζήσουν. Αἱ δημόσιαι θέσεις μᾶς ἔχουν ἀμειλίκτως κλειστὰς τὰς θύρας των, ἡ γενομένη δὲ ἐσχάτως πρότασις εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως διορίζωνται γυναῖκες εἰς τὰ τηλεγραφεῖα καὶ τὰ τηλέφωνα ἀπερρίφθη.

Εἶμαι βεβαία ὅτι εὐχὴ ἐκφερομένη ἀπὸ τὰς ἐπιφανεῖς προσωπικότητας, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ Συνέδριον τοῦτο, θέλει εἰσακουσθῆ ἀπὸ τοὺς πολιτευομένους μας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐλησμόνησαν ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι Δύναμις προστάτις καὶ φίλη τῆς Ἑλλάδος, ὡς δὲν λησμονεῖ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος μας, ὅτι μόνον τὰ γαλλικὰ πυροβόλα ἐσίγων, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἑνωμένος στόλος ἔρριπτε φονικὰς βολὰς ἐν Κρήτῃ κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των ἀδελφῶν μας. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα καὶ συγχαρητήρια τοῦ Προεδρείου).

Εἰς τὰς συνεδρίας τῶν τμημάτων δὲν παρίστανται τόσον πολυπληθεῖς ἀκροάτριαι, ὅσον εἰς τὰς πλήρεις μεταμεσημβρινάς, διεξάγονται δὲ αὗται μετὰ πολλῆς τάξεως καὶ συστηματικότητος. Πολλοὶ κύριοι παρίστανται, ἰδίως ἐκ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Καὶ ξένοι ἠθικολόγοι καὶ κοινωνιολόγοι, λαμβάνοντες συχνὰ τὸν λόγον.

Εἰσηγήτρια τῆς συνεδρίας ταύτης, ἡ κ. Dussaud, πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Γαλλίδων Γυναικῶν. Ἡ κ. Παρρὲν ἐδέχθη πολλὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν σύντομον καὶ περιεκτικωτάτην ἀφήγησίν της, ἡ ὁποία ἐχειροκροτήθη πολύ, ὡς καὶ ἡ τῆς κ Στάϊν.

Τὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔλαβον τὸν λόγον αἱ Γαλλίδες κυρίαι εἶναι τὰ ἑξῆς: Ἡ φιλικὴ εὐεργετικὴ ἑταιρία. Τὰ δύο πλωτὰ νοσοκομεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν Γυναικῶν τῆς Γαλλίας. Τὸ οἴκημα τῆς ἐργάτιδος. Τὸ ἵδρυμα Thierry-Koechlin. Τὸ ἵδρυμα τῶν δωρεὰν οἰκημάτων. Τὸ ἵδρυμα τῶν χηρῶν διαμαρτυρομένων. Τὰ συσσίτια τῶν οἰκονομικῶν καταθέσεων τῶν σχολείων τοῦ XVIII τμήματος. Ἡ ἑταιρία τῶν μηρμύκων τῆς Γαλλίας. Τὰ ἐργαστήρια Michel Perret. Ἑταιρία τῆς δημοσίας χρησιμότητος τῶν Ἑλβετίδων γυναικῶν. Τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς Mulhouse, τῆς Lyon καὶ τοῦ Bordeaux. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.

Ἐξ ὅλων τούτων ἰδιαιτέραν μοῦ ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν τὸ ἵδρυμα τῶν χηρῶν διαμαρτυρομένων. Πολλαὶ κυρίαι χηρεύσασαι νέαι ἢ μή, ἀδιάφορον, εὔποροι, κατέβαλον ποσόν τι πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείου πασχόντων ἐκ καρκίνου. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο εἶναι αὐταὶ αἱ ἴδιαι νοσοκόμοι, διαμένουσαι, ἐντὸς τοῦ νοσοκομείου, καὶ καταβάλλουσαι κατὰ μῆνα ἑκατὸν φρ. ἑκάστη διὰ τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεώς του. Τοιουτοτρόπως καὶ αἱ δαπάναι τοῦ νοσοκομείου εἶναι ἐλάχισται, ἀφοῦ διευθύντρια, ὑποδιευθύντρια, γραμματεῖς, ταμίας, ἱματιοφύλακες, νοσοκόμοι, ράπτριαι, ὄχι μόνον δὲν πληρώνονται, ἀλλὰ καὶ πληρώνουν διὰ τὴν συντήρησίν των. Ἀφ' ἑτέρου εἶναι βέβαιαι, ὅτι ἡ νοσηλεία τῶν δυστυχῶν θυμάτων τῆς τρομερᾶς αὐτῆς νόσου εἶναι ἀμερόληπτος καὶ εὐσυνείδητος, ἀφοῦ τὸ προσωπικὸν ἐργάζεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου πόθου νὰ πράξῃ τὸ καλὸν καὶ ὄχι ἐξ ἀνάγκης ἐργασίας. Ἐπροτάθησαν ἐν γένει πολλαὶ μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τῆς προβλεπτικῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀνετέθη εἰς τὴν εἰσηγήτριαν νὰ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος εἰς τὴν μεταμεσημβρινὴν μεγάλην συνεδρίαν ὅλων τῶν Τμημάτων καὶ τῶν κεκλημένων, ἥτις θὰ ἐγκρίνῃ ἢ θὰ ἀπορρίψῃ ταύτας.

Β'. Τμῆμα

Τὸ Β' τμῆμα κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας ἠσχολήθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου καταδιώξεως τῶν ἐκβιαστῶν τῆς ἠθικῆς.

Εἰσηγηταὶ τοῦ τμήματος τούτου: οἱ κ.κ. Jules Lejeune, ὑπουργὸς τοῦ κράτους ἐκ Βελγίου. Ὁ κ. Wues Guyot, πρώην ὑπουργὸς Γάλλος, ἡ κ. Bieber Boehm, ἐκ Γερμανίας καὶ ὁ κ. Gaufrés Γάλλος.

Ἰδιαιτέραν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ πρότασις τῆς Γερμανίδος ἀντιπροσώπου, περὶ περιορισμοῦ καὶ καταδιώξεως τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων ἠθῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἔγινε δεκτή, ἀλλὰ καὶ ἀπεφασίσθη νὰ καταβληθῶσιν ἐνέργειαι, ὅπως αἱ γυναῖκες τῶν ἐλευθέρων ἠθῶν ἀποκτήσουν τὰς σχετικὰς ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας ἔχουν καὶ οἱ ἄνδρες· καταδιωχθῶσι δὲ μόνον ἀμειλίκτως οἱ ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἐκμαυλισταὶ καὶ ἐκμαυλίστριαι, αἱ μετερχόμεναι τὸ ἐπονείδιστον ἐμπόριον τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν.

Γ'. Τμῆμα

Περὶ πρακτικῆς συμπληρωματικῆς ἀγωγῆς.

Ἔλαβον τὸν λόγον παιδαγωγοὶ ἐκ τῶν δύο φύλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Βελγίου, ἡ δις Deleu, εἰσηγητὴς ὁ κ. B. de Salsberg.

Δ'. Τμῆμα

Οἰκονομικοὶ λόγοι τοῦ ἐξευτελισμοῦ τοῦ ἡμερομισθίου τῆς γυναικός.

Εἰσηγητής: ὁ κ. Chailley-Bert, Γάλλος καὶ ἡ δις de Sainte-Croix. Ἡ διδάκτωρ κ. J. Chirmacher, γερμανὶς ὑπέβαλεν ἔκθεσιν τῆς κ. Turth, ἀσχολουμένης ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς γυναικείας ἐργασίας. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν ἡ ἀρμονίωσις τοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἐργάτιδος, ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη δίδει ἴσην ἐργασίαν πρὸς τὸν ἐργάτην. Travail égal, salaire égal. Ἡ συζήτησις ὑπῆρξε θορυβώδης, ὡς καὶ μετὰ μεσημβρίαν, καθ' ἣν παρέστησαν ἀντιπρόσωποι πολλῶν γυναικείων ἐργατικῶν σωματείων.

Ε'. Τμῆμα

Περὶ τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ περὶ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς.

Εἰσηγήτρια: ἡ ἰατρὸς κ. Edwards Pilliet.

Θέματα: Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ θερκπευτικὴ κατὰ τὰ τελευταῖα πενῆντα ἔτη. Αἱ γυναῖκες ὀδοντοϊατροὶ καὶ βοηθοὶ εἰς τὰ νοσοκομεῖα. Τὰ πανεπιστήμια τῶν γυναικῶν ἰατρῶν ἐν Ἰνδίαις. Τὰ πανεπιστήμια τῶν γυναικῶν ἰατρῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Αἱ γυναῖκες ἰατροὶ ἐν Ρουμανίᾳ. Αἱ γυναῖκες ἰατροὶ ἐν Ζέμοτλβῳ. Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν ἰατρῶν γυναικῶν εἰς Πετρούπολιν. Ἡ γυνὴ ἰατρὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Πάντα τὰ τμήματα ταῦτα ὑπέβαλαν ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν των εἰς τὴν μεταμεσημβρινὴν συνεδρίαν, εἰς ἣν ἀνεγνώσθη παρὰ τῆς λαίδης Dufferin μακροτάτη μελέτη περὶ τῆς ἱδρύσεως σχολῶν ἰατρικῶν ἐν Ἰνδίαις καὶ τῆς ἐκ τούτου σωτηρίας χιλιάδων Ἰνδῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι μόνον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἰατροὺς ὁμοφύλους των ἔχουν ἐμπιστοσύνην.

Ἡ ἵδρυσις τῶν σχολῶν τούτων ὀφείλεται εἰς τὴν λαίδην Dufferin, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν Ἰνδίαις ἀντιβασιλείας τοῦ συζύγου της. Ὁ λόγος τῆς κ. Dufferin ἐχειροκροτήθη καὶ ἐπεφημήθη πολὺ καὶ ἡ κ. Πρόεδρος ἐξέφρασε πρὸς αὐτὴν διὰ θερμῶν λόγων τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰς εὐχαριστίας τοῦ προεδρείου διὰ τὸ μέγα ἔργον της.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεγάλη ὑποδοχὴ τῆς προέδρου τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν κεκλημένων εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Γερμανικοῦ περιπτέρου, παρὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Πρεσβείας. Ἡ Γερμανία ἐννοεῖ νὰ διακρίνεται εἰς ὅλα καὶ, εἰ δυνατόν, εἰς πάντα νεωτερισμὸν νὰ προηγῆται τῶν ἄλλων. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος, καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ ἀπεράντου καὶ ὡραίου περιπτέρου μεγαλοπρεπεστάτη. Τὰ ἀναψυκτικὰ καὶ ὁ καμπανίτης ἐν ἀφθονίᾳ. Αἱ ἐνδυμασίαι τῶν κυριῶν ὡραῖαι καὶ ζωηρότης ἔκτακτος.

ΤΑ ΑΤΟ ΟΝΕΙΡΑ

Σὲ περασμένα χρόνια τὸν ὕπνο μου στολίζανε καθάρια ὄνειρα, ποῦ καθρεφτίζονταν τ' ἁρμονικὸ μουρμούρισμα τῆς θάλασσας, ποῦ ὁ ἥλιος μ' ὁλόχρυσες ἀχτίδες φώτιζε τὶς θαυμαστὲς καὶ ἀτελείωτες πεδιάδες, τὶς στολισμένες μὲ λαμπρὰ καὶ καταπράσινα χορτάρια. Καὶ σὺ ἐρχόσουνα ἀνάμεσα στὴν δροσιά, μὲ τὶς βραδιὲς ποῦ ἀντηχούσανε ἀπὸ τραγούδια καὶ πάντα φωτίζουνταν ἀπὸ τὰ ἴδια ἀθάνατα χρώματα τῆς δύσης, καὶ σὺ πάντα ἤσουνα ὁ ἴδιος σ' ὅλα μου τὰ ὄνειρα, σὺ ποῦ τὸ αἷμά σου εἶχε τὸ μῦρο τῆς ζωῆς. Μυστηριώδης καὶ ἀκτινοβόλος νικητὴς ἐρχόσουνα, χωρὶς νὰ κυττάζῃς τὰ ὁλόχρυσα σπάρτα ποῦ ἀνατριχιάζανε, χωρὶς ν' ἀκοῦς τὴ φωνὴ τοῦ μύλου, τὰ λόγια ποῦ κρυφολέει ἡ αὔρα στὰ μισόκλειστα λουλούδια καὶ ποῦ κάνουνε τὶς ὥμορφες βραδιὲς ἥσυχες καὶ πολὺ μυστηριώδεις. Ἐρχόσουνα ἀπὸ μακρυὰ ἀνάμεσα στὰ νειόσπαρτα χορτάρια.

Μὰ τώρα βλέπω μὲ κλειστὰ μάτια, πρὶν ἀκόμη ἡ ὀσμὴ ξυπνήσει τὰ τριαντάφυλλα, πῶς στέκουμαι καὶ βλέπω νὰ κοιμᾶται ἕνας ἄνθρωπος πεθαμένος. Τὰ κλαδιὰ τῆς λεύκας ποῦ ὁ ἀγέρας στριφογυρίζει χτυπᾶνε ματιασμένα, σὰν χέρια

ἀνθρώπινα, τὸ παράθυρό μου.

Δὲν τὸν γνωρίζω διόλου καὶ ὅμως αἰσθάνουμαι πῶς ἔχασα μιὰ μεγάλη ἀγάπη ποῦ δὲν τὴν γνώρισα, καὶ τοῦ λέω «Παράτησε τὴν αἰωνιότητα γιὰ νὰ μοῦ χαρίσῃς μίαν ὥρα ζωῆς πρὶν νὰ γίνῃς στάχτη» ! Μὰ ὁ πεθαμένος δὲν ἀνοίγει τὰ μάτια του καὶ τὸν φιλῶ στὸ μέτωπο καὶ πέφτω στὰ γόνατα καὶ τοῦ φωνάζω : «Ἀγάπη μου λυπήσου με ! Ἀλλοίμονον ! Τί θὰ τὸν κάμῃς τὸν σκληρὸ θάνατο, ὁ ὁποῖος προσφέρει σὲ τόσους ἀνθρώπους τὸ μεγάλο καὶ ἀδειανὸ ποτήρι του γιὰ νὰ πιοῦνε τὴ σιωπὴ καὶ τὴ λησμονιά ;» Ἀλλ' ὁ πεθαμένος δὲν μ' ἀκούει καὶ ὁ φεβερὸς ἀγέρας χτυπάει τὸ παράθυρό μου.

Τότε αἰσθάνουμαι πῶς εἶμαι μονάχη, τότε αἰσθάνουμαι πῶς εἶμαι χήρα, καὶ ἂν ὁ ἔρωτας ἤρχουνταν στὸ ξύπνημά μου, θὰ ρωτοῦσα. «Ἀπὸ ποῦ ἔρχεται αὐτὸς ὁ ξένος ;» Καὶ ἀδιάκοπα φωνάζω : «Ξύπνα μὰ τ' ὄνομα τῆς ἀγάπης !» Μὰ ὁ ἥλιος φαίνεται καὶ ἡ ὥρα περνάει, καὶ ὅταν πάλι ξανάρθει τὸ βράδυ, διαφιλονεικῶ τὸν πεθαμένο αὐτὸ μὲ τὸ μνῆμά του.

(Ἀπὸ τὴν Ame Sereine τῆς Hélêne Vacaresco.)

Η ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ

Ἡ Jane πρόκειται νὰ ὑπανδρευθῇ, καὶ εἶνε λίαν φαιδρά ! Αἱ μικραὶ φίλαι της ἔγειναν ὅλαι, «κυρίαι», καὶ δὲν τῆς ὁμιλοῦν πλέον, παρὰ μόνον μὲ τὸ προστατευτικὸν ὕφος τῶν μεγάλων ἀδελφῶν. Ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ τώρα θὰ γείνῃ «κυρία».

Τὸ ἑσπέρας μέλλει νὰ συνταχθῇ τὸ συμβόλαιον, καὶ ἐπειδὴ ὁ μνηστὴρ της ὁ Jean, ἐνίοτε εἶνε ἀμελής, ὁ πατὴρ τῆς νύμφης, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν ἐξοχήν, καὶ ὁ ὁποῖος ἔφερεν ἕνα ἐκ τῶν φίλων του, συμβολαιογράφον, διὰ νὰ συντάξῃ τὸ νόμιμον ἔγγραφον ὅπου θὰ ἐγγραφῇ ἡ περιουσία τῶν συζύγων, στέλλει ἐν τηλεγράφημα πρὸς τὸν νέον :

«Μὴ ἔλθητε πολὺ ἀργά !»

Τὸ ἐπίσημον ἑσπέρας ἔφθασε· τὸ δεῖπνον διετάχθη· ὅλοι οἱ προσκεκλημμένοι παρουσιάζονται· εἶνε ἡ παραμονὴ τοῦ γάμου. Ἡ νύμφη εἶνε ὀλίγον ἀνυπόμονος, διότι ὁ σιδηρόδρομος τῶν 6 ἐπέρασε χωρὶς νὰ φέρῃ τὸν Jean. Εἴκοσι φορὰς ἐπῆγεν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μεγάλου ἐξώστου, ἵνα παρατηρήσῃ τὴν λευκὴν ὁδόν, ἥτις ἐκτείνεται μεταξὺ τῶν χλοερῶν φυτῶν.

Τίποτε !..........!!!

— Αἴ ! λέγει ὁ πατήρ, θὰ ἔλθῃ μὲ τὸν σιδηρόδρομον τῶν ὀκτώ. Ἄχ ! πολὺ εὐχάριστος εἶνε ὁ μέλλων σου σύζυγος, ἀλλά, πάντοτε ἀργά !

— Ὦ ! πατέρα !

— Ναί, ναί, πάντοτε ἀργά !.......

Εἰς τὰς ὀκτώ, στέλλουν ἕνα ὑπηρέτην εἰς τὸν σταθμόν. Κανείς ! Κάθηνται εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἡ Jane προσποιεῖται τὴν ἀδιάφορον ἕνεκα τῶν φίλων, αἵτινες τὴν ἐκδύουν.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΓΙΟΥΘΑ

Δουγκερκική παράδοσις

I

Ἐκεῖ κάτω μακρυὰ εἰς τὰ βόρεια μέρη πρὸς τὴν Δουγκέρκην μέσα στὰ σύννεφα τῆς ἀμμουδιᾶς ποῦ σηκώνονται ὅταν φυσοῦν οἱ ἄνεμοι, ἀπάνω 'ς ἕνα πέτρινο μνῆμα βλέπει κανεὶς ἕνα ἁπλοῦν σταυρὸν ἀπὸ γρανίτην. Ἕνα βουκολικὸ ποιηματάκι ἀντὶ ἐπιταφίου ἔχει γραφεῖ ἀπάνω 'ς αὐτόν, ἁπλοϊκὸ ὅπως τὰ ἔγραφαν τότε οἱ χωρικοὶ τῆς Γαλλίας. Τὰ γράμματα ὁ παραδαρμὸς τῆς ἀμμουδιᾶς τὰ κατέφαγε καὶ μὲ μεγάλη δυσκολία σήμερα μπορεῖς ν' ἀναγνώσῃς.

Λουδοβῖκος ὁ καλός της καὶ ἀρραβωνιαστικός της,
μὲ τὸ πλοῖόν του κατῆλθε τὸ κατάλευκο σᾶν χιόνι·
ἔπλευσεν εἰς τὰς θαλάσσας καὶ παρέπλευσε τὰ ὄρη
καὶ εἰς τὸ μαῦρό του κατάρτι τὴν σημαία ξεδιπλώνει.

Λουδοβῖκος ὁ καλός της καὶ ἀρραβωνιαστικός της,
εἰς τὰ κύματα τὰ μαῦρα ἐγκαταλειφθεὶς ὡς λειά,
σκεπτικὸς ἐπὶ τοῦ πλοίου τὴν μορφήν της ἀνεπόλει·
πλὴν ἀστόργως παρεσύρθη ἀπ' τὰ κύματα τὰ κρύα
εἰς ἀκτὴν νέαν καὶ ξένην.

Λουδοβῖκος ὁ καλός της καὶ ἀρραβωνιαστικός της,
ὑπὸ πειρατῶν ἀπίστων αἰφνιδίως διωχθείς,
μὲ τὸ ἀσθενές του πλοῖον ὁλοένα ὑπεχώρει
ὑπὸ φοβερᾶς θυέλλης ἔξαφνα καταληφθείς.

Τὸν ἐφόνευσαν ! ἀλλ' ὅμως 'ς τὰς ταχείας χελιδόνας.
τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου κατηφὴς ἀποχωρῶν
μίαν τελευταίαν λέξιν μόνον εἰς αὐτὰς καὶ μόνας
ἐπαράγγειλε νὰ εἴπουν : ὅτι ἡ θάλασσα κατέχει
τὸν καλόν της τὸν μνηστῆρα.

Μία ἁπλῆ καὶ σύντομος ἱστορία μιᾶς νέας θαμμένης ς' ἐκεῖνο τὸ μέρος. Οἱ μιὰ φορὰ δὲ πειραταὶ καὶ σήμερα ψαράδες εἶναι οἱ μόνοι ποῦ ταράζουν τὴν ἡσυχία τῆς ἐρημιᾶς ἐκείνης. Στὰ γύρω τῆς Δουγκέρκης πιστεύουν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ποῦ φυσᾷ δυνατὸς ἄνεμος βλέπουν μέσα στὴν ἀμμουδιὰ ποῦ σηκώνεται τὸ φάντασμα τῆς πεθαμένης κόρης νὰ γυρίζῃ καὶ ν' ἀναζητῇ μὲ βραχνὴ φωνὴ τὸν ἀγαπητό της Λουδοβῖκο ποῦ ἔχασε.

II

Εἶναι πολὺς καιρός. Ἀπὸ σήμερα καὶ μόνο οἱ γέροι ψαράδες ἔχουνε ἀκουστὰ ὅτι μερικοὶ συνάδελφοί των εὐρῆκαν σὲ μιὰ ἀκρογιαλιὰ ἕνα κοριτσάκι τὴν Γιοῦθα, κοιμισμένη ξένοιαστο ἀπάνω στὰ ναυάγια ποῦ εἶχε συμμαζέψει ἐκεῖ ἡ τρικυμία. Τὸ λυπήθηκαν καὶ τὸ πῆραν μαζύ των ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἐφοβοῦντο μήπως ἐλαττωθῇ καὶ ἡ περιουσία των ἐξ αἰτίας τῆς διατροφῆς τοῦ παιδιοῦ.

Ἐκεῖνο μικρὸ καὶ πεταχτὸ σὰν πεταλοῦδα, ἔτρεχεν ἀπάνω στὴν ἀποσκληρισμένη ἄμμο καὶ ἔπαιζε μὲ τὰ σπασμένα καὶ πολύχρωμα κοχλιδάκια ποῦ εὕρισκε 'δῶ κ' ἐκεῖ σκορπισμένα. Πότε καὶ πότε ἔσκαβε καὶ μόνο του ἔκαμε σχέδια ἀπάνω στὴ βρεμμένη ἀμμουδιά, ἡ ὁποία λαμποκοποῦσε ἀπὸ τῆς χρυσαῖς ἀχτῖνες τοῦ ἥλιου.

Ἀπὸ Ἱσπανοὺς καταγομένη εἶχε μάτια μαῦρα μὲ μεγάλα βλέφαρα, μέση λιγερὴ καὶ κατάξανθα μαλλιὰ ποῦ πέφτανε ἀπάνω στοὺς χαριτωμένους ὤμους της σὰν μπρίλλιες.

Ἀπὸ τὸν ἄγνωστο κόσμο ποῦ ἐγεννήθηκε ἐφύλαττε ἕνα μυστηριῶδες θέλγητρο μαζὺ μὲ τὰ χαρακτηριστικά της.

Ἡ Γιοῦθα πάντα μόνη της κατὰ τῆς ἡμέραις τοῦ φθινοπώρου, ὅταν ὁ ἥλιος ρίχτῃ ἀπὸ μέσα ἀπ' τὰ σταχτιὰ σύννεφα τῆς ζωογόναις ἀχτῖνές του καὶ μᾶς κάμῃ νὰ ρίχνωμε γύρω μας βλέμματα ρεμβώδη καὶ εἶδεν εἰς τὰ περιβάλλοντα ἀντικείμενα ὅλη τὴ δυνατὴ ζωὴ καὶ χάρι, περπατοῦσε ἀπάνω στὴν ἄμμο μὲ παρθενικὴ συστολή, σφίγγουσα ἀποκάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη της δυνατὰ τὰ διὰ τὸ ψάρευμα δίχτυα, καὶ προσέχουσα νὰ μὴ λερωθῇ τὸ γυμνό της πόδι ἀπὸ τῆς διαφαναῖς μέδουσαις ποῦ ἄφινε ἡ θάλασσα στὴν ἀμμουδιά, ὅταν ἀπεσύρετο.

Οἱ φτωχοὶ ψαράδες τὴν ἀγαποῦσαν καὶ τὴν ἐσέβοντο ὑπερβολικά, συμπεραίνοντες ἀπὸ τὰ ὡραῖά της χαρακτηριστικὰ καὶ τὸ εὐγενικό της πρόσωπον ὅτι θὰ ἀνῆκε εἰς καλὴ καὶ πλούσια γεννιά. Τὰ πλούσια παλληκάρια τῆς Δουγκέρκης τὴν ἐκολάκευαν καὶ οὔτε κἂν σημασίαν ἔδιναν στὸν Ὑβὰν καὶ Λουδοβῖκο τὰ ἀγόρια τοῦ ψαρᾶ ποῦ τὴν εἶχε πάρει. Καὶ τὰ δυὸ ρωμαλέα ὡραῖα καὶ καστανόχρωμα, ἠγαπῶντο σὰν δίδυμα.

Κάθε βράδυ καὶ τὰ δυὸ ζαρωμένα σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς καλύβης των ποῦ ἦταν

Περνοῦν τὰ λεπτά, αἱ ὧραι,.......... τίποτε.... ... τίποτε !....... Ἡ Jane δὲν κρατεῖται πλέον· ἐγκαταλίπει τὴν αἴθουσαν καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν κῆπον, ὅπου θὰ δυνηθῇ νὰ κλαύσῃ ἐν ἀνέσει.

Νέος ὑψηλός, ὁ ἐξάδελφός της, τὴν ἀκολουθεῖ, καὶ μὲ τρυφερότητα τῆς λέγει :

— Κλαίεις, μικρά μου ἐξαδέλφη;

Ἡ Jane κλαίει τώρα μὲ λυγμούς.

— Ὦ ! τί εἶνε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;.... τί προσβολή ! Τί θὰ εἴπουν αἱ κυρίαι ;....

— Τὸν ἠγάπας λοιπόν ;

— Ὄχι, τοῦτο, ἀλλ' ἤμην εὐχαριστημένη νὰ ὑπανδρευθῶ, διότι ὅλαι αἱ συμμαθήτριαί μου εἶνε ἤδη ὑπανδρευμέναι.

Ὁ ἐξάδελφος ἐμειδίασε.

— Αἴ !!..... θὰ εὕρῃς ἄλλον !

— Νομίζεις, ὅτι τόσον ταχέως εὑρίσκει τις ἕνα σύζυγον ; Ὁ πατήρ μου ἤργησε πολὺ νὰ μοῦ εὕρῃ αὐτόν.

— Καὶ ἐὰν σοῦ εὕρω, ἐγώ, ἄλλον σύζυγον, Janetta μου ;

Καὶ ἡ Jane, μετὰ χαρᾶς :

— Ἄχ ! καὶ τί ὡραῖα θὰ τὸν ἀφήσω, τὸν κὺρ Jean !.... Ἀλλ' ὅμως, νὰ τί εἶνε, ὅταν σκέπτωμαι ὅτι ἔγειναν ὅλαι αἱ προετοιμασίαι, καὶ ὅτι αὔριον θὰ φθάσουν οἱ προσκεκλημμένοι, ἀπελπίζομαι, καὶ μοῦ ἔρχεται νὰ ἀποθάνω ἐκ τοῦ θυμοῦ.

— Ἄχ ! ἡ τρελλή, ἡ τρελλή ! αἴ, αὔριον θὰ ὑπανδρευθῇς, αὔριον, ἢ μεθαύριον, μετὰ τὰς νομίμους δημοσιεύσεις· οἱ δὲ προσκεκλημένοι σου δὲν θὰ εἴπωσι τίποτε ὁ σύζυγος τὸν ὁποῖον σοῦ παρουσιάζω, δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον νὰ νυμφευθῇ αὔριον, καὶ αὐτὸς ὁ σύζυγος σὲ ἀγαπᾷ, πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ σοῦ τὸ εἴπῃ, διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἀγαπᾷς τὸν ἄλλον ! Ὑπέφερε ὅμως ! καὶ ἐὰν τὸν θέλῃς ἔσο βεβαία, ὅτι θὰ τὸν καταστήσῃς εὐτυχῆ.

Συγκεκινημένος διακόπτει ὀλίγον τὴν ὁμιλίαν, καὶ ἔπειτα πλησιάζων :

— Μικρά μου ἐξαδέλφη ;

— Jacques ;

— Αἴ, λοιπόν ;

— Αἴ ! λοιπόν, δὲν λυποῦμαι πλέον αὐτὸν τὸν Monsieur Jean, καὶ οὔτε εἰξεύρω ἐὰν τὸν ἠγάπων ποτὲ ἀληθῶς ; Νὰ μοῦ φέρῃς τὸν φίλον σου.

Ὁ Jacques, λαμβάνων τὴν χεῖρά της :

— Δὲν ἐμάντευσας ὅτι ἐγὼ σὲ ἠγάπων, σ' ἐλάτρευον, ἀγαπητή μου φίλη, καὶ πρὸ πολλοῦ.

Ἄχ !.... θεέ μου, πόσα ἔτη ἐπέρασαν ! Δὲν ἤθελον νὰ εἴπω τίποτε· δὲν εἶμαι ὡραῖος, ρωμαντικός, ἐγώ, καθὼς ζητοῦν αἱ νέαι, ἀλλὰ γνωρίζω βεβαιότατα ὅτι ἡ καρδία μου, ἀνήκει εἰς σέ.

Ἡ ἐξαδέλφη σκέπτεται, μίαν στιγμήν, καὶ σοβαρῶς :

...πρωμένη μὲ χῶμα καὶ γεμάτη ἀπὸ κάπνα, ἄκουαν μὲ μεγάλη πρυσοχὴ τοὺς γέρους νὰ διηγοῦνται τρομακτικαῖς ἱστορίαις, ναυάγια, ταξείδια εἰς μακρυνὰ εἰς ἄγρια μέρη . . .

Ὁ Λουδοβῖκος ἀγάπησε τὸ πενιχρὸ τοῦ ψαρᾶ ἐπάγγελμα καὶ τὸ ἠκολούθησε, ἐνῷ ὁ Ὑβὰν προτίμησε τὰ γράμματα.

Ὁ Ὑβὰν καὶ ὁ Λουδοβῖκος ἀγαποῦσαν μὲ ὅλην των τὴν καρδιὰ τὴν Γιοῦθα καὶ αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία νὰ μισήσῃ κατόπιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἡ Γιοῦθα τοὺς ἐκτιμοῦσε καὶ τοὺς δύο· ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἀγαποῦσε ν' ἀκούῃ τὰ γλυκὰ καὶ ἔρρυθμα λόγια τοῦ γελαστοῦ Ὑβάν, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο νὰ διαβάζῃ μέσα στῆς ματιαῖς ποῦ τῆς ἔρριχνε περιπαθῶς ὁ Λουδοβῖκος, ὅλον τὸν πρὸς αὐτὴν ἀγνὸ ἔρωτά του. Τοὺς ἀγαποῦσε καὶ τοὺς δυὸ καὶ δὲν ἤξερε ποιὸν νὰ προτιμήσῃ.

Μιὰ βραδυὰ ποῦ ὁ ἥλιος ἔρριχνε τῆς ἀχτῖνές του πλάγια κατὰ τὴ δύσι καὶ ἡ Γιοῦθα μ' ὅλη της τὴν ἀπάθεια ἀπὸ τὴν παραλία ἐβάδιζε γιὰ τὴν καλύβα της, ἕνα παλληκάρι τὴν πρόφθασε, ἐστάθηκε μπροστά της καὶ ἄρχισε νὰ τῆς λέγῃ μὲ μεγάλη ἀναίδεια λόγια πειραχτικά. Ὁ Λουδοβῖκος τὸν εἶδε ἀπὸ μακρυά, ἔτρεξε καὶ τὸ πρόφθασε καὶ μὲ ἕνα πέταγμα τὸ ἔρριξε μέσα ς' ἕνα χαντάκι ποῦ ἤτανε δίπλα στὸ δρόμο. Ὕστερα ἀπὸ λίγαις 'μέραις ὁ Ὑβὰν μπροστά της ἔκανε ἕνα ἄλλο νὰ κλαίῃ ἀπὸ τὸ θυμό του, ὄχι μὲ κακὸ τρόπο, ἀλλὰ μὲ λόγια εἰρωνικὰ ποῦ τοῦ εἶπε μὲ μεγάλη χάρι. Ἡ ἡμέραις ὅμως περνοῦσαν μὲ μεγάλη μονοτονία. Ἡ Γιοῦθα κόρη ἀσθενὴς ἠγάπα τὸν ἰσχυρὸ Λουδοβῖκο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ὑβὰν μὲ τὰ ὡραῖα καὶ νόστιμα λόγια του τὴν κατενθουσίαζε. Ἐπέρνα λοιπὸν ὁ καιρὸς καὶ ἡ Γιοῦθα ἐγένετο πειὸ ἀβεβαία.

III

Ἐπὶ τέλους ἦλθε καὶ ἡ ἡμέρα ποῦ ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ· ὁ Ὑβὰν ὕστερα ἀπὸ λίγο θὰ 'πήγαινε νὰ μένῃ διαρκῶς εἰς τὴν πόλι γιά τας σπουδάς του, ὁ δὲ Λουδοβῖκος ἐσκόπευε νὰ φύγῃ μὲ ἕνα ψαράδικο καΐκι καὶ νὰ πάῃ νὰ ζητήσῃ πόρο ζωῆς στὴν Ἀνατολή. Τὴν πήρανε λοιπὸν χωριστὰ καὶ πρῶτος ὁ γλυκομίλητος Ὑβὰν ἄρχισε νὰ τῆς λέγῃ : Πές μας τώρα Γιοῦθα καὶ δεῖξέ μας ποῖον ἀγαπᾷς γιὰ νὰ ξέρῃ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος αὐτὸς τὴν εὐτυχία του, ὁ δὲ ἄλλος νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐλπίζῃ καὶ νὰ νομίζῃ τὸν ἑαυτό του εὐτυχῆ. Ἡ Γιοῦθα καταδακρυσμένη δὲν ἀπήντησε, θὰ προτιμοῦσε χίλιαις φοραὶς νὰ ἦτο πεθαμένη, παρὰ νὰ κάμῃ προτίμησιν μεταξὺ τῶν δύο, ἀφοῦ μάλιστα τὰ γλυκὰ λόγια τοῦ Ὑβὰν διεδέχοντο ἡ γλυκειαὶς ματιαὶς τοῦ στιβαροῦ Λουδοβίκου..

Τὰ πράγματα ἐξηκολούθουν νὰ μένουν ἀκόμα στάσιμα, ἕως ὅτου τέλος μίαν ἡμέραν ἡ Γιοῦθα ὡμίλησε καὶ εἶπε ὅτι προτιμᾷ τὸν Λουδοβῖκο.

Ὁ Ὑβὰν ἀμέσως τὴν ἄλλη 'μέρα ἔφυγε γιὰ τὴν πόλι.

Ὁ Λουδοβῖκος ἀφοῦ ἔμεινε μοναχὸς μὲ τὴν Γιοῦθα ἄρχισε νὰ τῆς ἐκφράζῃ περιπαθέστερα τὴν ἀγάπη του· κρατούμενοι ἀπὸ τὰ χέρια ἐπερπατοῦσαν σιγά, σιγὰ μέσα στὴν ἀμμουδιὰ καὶ ἐπήγαιναν καὶ ἔστηναν πότε παγίδαις εἰς τὰ κουνέλια καὶ ποτὲ ἅπλωναν στὸν ἥλιο τὰ δίχτυα των ἀπάνω σὲ ξύλα βαλμένα βαθειὰ εἰς τὴν γῆ, γιὰ νὰ μὴ τὰ πέρνῃ ἡ φουρτοῦνα. Ἦσαν εὐτυχεῖς.

Ἀλλ' ἦλθε καὶ ἡ ἡμέρα ποῦ ἔπρεπε νὰ φύγῃ ὁ Λουδοβῖκος. Πρωΐ, πρωῒ λυπημένοι ἀποχαιρετισθήκανε στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ ὁ Λουδοβῖκος ἐπήδησε μέσα στο ψαράδικο καΐκι τὸ ὁποῖον μὲ ἄνεμο εὐνοϊκὸ καὶ μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, ἄνοιξε τα πανιά του καὶ ἄρχισε ν' ἀπομακρύνεται μακρυὰ εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἡ βαρύθυμος Γιοῦθα ἀφοῦ ἐχάθη ὁλότελα καὶ δὲν τὸ διέκρινε πειά, βαδίζουσα σκεπτικὴ σιγα σιγα ἀπάνω στὴν ἄμμο, ἐπέστρεψε στὴν καλύβη της. Ὁ δὲ Λουδοβῖκος ἀκουμπισμενος εἰς τὸ πισινὸ μέρος τοῦ καϊκιοῦ ἔβλεπε πρὸς τὸ μέρος ποῦ ἀφῆκε τὸ πρωῒ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του. Τὸ πλοῖο ἔπλευσε τα παράλια τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ ὁ Λουδοβῖκος ἔμενε πάντοτε σκεπτικός, οἱ δὲ μαζύ του ταξειδεύοντες γέροι ψαραδες ἐμάντευαν τὴν αἰτία καὶ ἐνθυμούμενοι καὶ αὐτοὶ παλαιὰ εὐτυχισμένα χρόνια ἐδάκρυζαν.

Ἕνα βράδυ κατα τὴν δύσι τοῦ ἡλίου, ὁ φρουρὸς ναύτης ἀπάνω στὴν ἀντένα κρεμασμένος, εἶπε ὅτι διέκρινε μακρυὰ πολλὰ καΐκια τριγωνικὰ τὸ σχῆμα νὰ ἔρχωνται πρὸς τὸ μέρος των. Οἱ δόλιοι ψαράδες ἐνόησαν πῶς ἦσαν πειραταὶ καὶ ἤρχισαν μὲ ὅλην των τὴν δύναμι νὰ τραβοῦν κουπὶ σηκώνοντες κύματα ἀφροὺς γιὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν. Ἀλλὰ τοῦ κάκου· μετὰ καταδίωξιν μιᾶς νύχτας, οἱ πειραταὶ τοὺς ἐπλησίασαν καὶ συνέλαβαν τὸ πλοῖόν των, τοὺς ἐφόνευσαν ὅλους καὶ αὐτὸς ὁ Λουδοβῖκος ἔπεσε ἐπάνω εἰς ἕνα σωρὸ ἐχθρικὰ πτώματα.

IV

Ἤρχιζε νὰ σκάζῃ ἡ αὐγοῦλα καὶ νὰ ροδίζουν τὰ βουνά, ὅταν ὁ Λουδοβῖκος πληγωμένος εὑρίσκετο ριμένος μέσα στὴ θάλασσα κατὰ τὰς τελευταίας του δὲ στιγμὰς ἐκύταξε ἀπάνω στὸν οὐρανὸ καὶ εἶδε πολλὰ χελιδόνια εἰς μεγάλην γραμμὴ πηγαίνοντα πρὸς βορρᾶν· ἐνθυμήθηκε ἐνῷ τὰ ἐκύταξε τὴν Γιοῦθα καὶ ξεψύχησε.

Τὰ χελιδόνια ἐξηκολούθησαν τὸν πρὸς βορρᾶν δρόμον των, ἐπέρασαν ἀπὸ 'πάνω ἀπὸ τὴν καλύβα τῆς Γιοῦθας καὶ ἐστάθηκαν ὀλίγον. Ἡ Γιοῦθα ἅμα τὰ εἶδε τὸ ἐννόησε καὶ ἀμέσως ἀπέθανε.

Ἐκεῖνος ποῦ ἔγραψε ἀπάνω στὸ φτωχικό της μνῆμα τὸ τραγουδάκι ποῦ μόλις σήμερα 'μπορῇ νὰ διαβασθῇ, ἦτο ὁ Ὑβάν.

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν) **Μαρία Β. Ζερβουδάκη.**

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

Ἐξεδόθη καὶ ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἡ *Χειραφετημένη*, πρωτότυπον μυθιστόρημα τῆς διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» κ. Καλλιρρόης Παρρέν, εἰς ὡραῖον ἐκ τετρακοσίων σελίδων βιβλίον, ἐπὶ καλοῦ χάρτου καὶ ἐπιμελῶς τυπωμένον, τὸ ὁποῖον τιμᾶται δρ. 3 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Διὰ τὰς συνδρομητρίας τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἡ Χειραφετημένη τιμᾶται μόνον δρ. 2.50 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 2.50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Τὰ ταχυδρομικὰ ἐπιβαρύνουν τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν συνδρομητάς.

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

— Jacques, νομίζω ὅτι καὶ ἐγὼ σὲ ἠγάπων πολύ, χωρὶς νὰ τὸ εἰξεύρω, διότι ὅτι μοῦ λέγεις τώρα μὲ κάμνει φαιδράν. Ἄχ ! τί χαρά !

— Ἀγαπητή μου καὶ καλὴ Janetta !

— Ἀγαπητέ μου, Jacques !

Μία στιγμὴ σιωπῆς, δύο φιλήματα, τρυφερά, γλυκά, ἀκούονται ἐν τῇ νυκτί.

— Αἴ ! δὲν σκέπτεσαι, Jacques, ὁ συμβολαιογράφος εἶνε ἐδῶ, καὶ τὸ συμβόλαιον εἶνε ἕτοιμον. Ἔλα, ἂς ὑπάγωμεν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ δὲν ἔχουν παρὰ ν' ἀλλάξουν τὸ ὄνομα, αὔριον δὲ θὰ ὑπανδρευθῶμεν καὶ θὰ ἀναχωρήσωμεν. Τὰ κιβώτιά μου εἶνε ἕτοιμα, καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ ἄλλος,..... ἄχ,.... ὄχι !..... θὰ ἴδῃς τοὺς μορφασμούς του ! . . . . . .

Γελοῦν φαιδρῶς καὶ πηγαίνουν εὕρουν τὸν πατέρα εἰς τὸν ὁποῖον καὶ διηγοῦνται τὰ διατρέξαντα.

Ὁ πατὴρ φαίνεται κάπως δυσαρεστημένος : ὁ ἐξάδελφος εἶνε πτωχὸς καὶ ὁ κ. Jean, εἶχε μεγάλην περιουσίαν.

Σκέπτεται ὀλίγον :

— Διατί, ἀνόητε, δὲν ὡμίλεις πρίν ;

— Διότι ἡ μικρὰ Janetta ἦτο πλουσία καὶ ἤμην πτωχός.

— Καὶ τί ; τάχα.....

— Ἐκληρονόμησα διακοσίας χιλιάδας δραχμὰς παρά τινος γραίας θείας μου, ἥτις ἀπέθανε· βεβαίως δὲν εἶνε ὑπερβολικὸν ποσόν, ἀλλὰ τοῦτο μοῦ ἐπιτρέπει νὰ μὴ φαίνωμαι προικοθήρας.

Ὁ πατὴρ ὅλως διόλου ἀποφασισμένος καὶ φαιδρός :

— Τέκνα μου, ἀφοῦ ἀγαπᾶσθε, ὑπανδρευθῆτε· τὸ συμβόλαιον εἶνε ἕτοιμον καὶ ὁ ἱερεὺς προσεκλήθη, οἱ δὲ φίλοι μας, εἰδοποιήθησαν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὁ γάμος ! Καὶ ἂν ἔλθῃ ὁ ἄλλος θὰ τοῦ εἴπωμεν, «φίλε μου, πολὺ ἀργά».

. . . . . .

Ὁ Jacques καὶ ἡ Janetta, εἶνε ὑπανδρευμένοι καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἰταλίαν, ὁ πατὴρ δὲ εἶνε εὐτυχής, διότι ἀπεκατέστησε καλὰ τὴν κόρην του, μὲ αὐτὸν τὸν ἐξάδελφον, ὅστις εἶνε τοσον πλούσιος καὶ ὁ ὁποῖος εὑρέθη εἰς τὴν κατάλληλον περίστασιν, καὶ ἐν εἰρήνῃ δοκιμάζει τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ μείνῃ πάλιν μόνος καὶ ἐλεύθερος....

Εἰσέρχεται ὁ γραμματοκομιστὴς φέρων μίαν ἐπιστολήν. . . . . Τὴν ἀνοίγει. . . . . .

— Ἄχ ! ἕνα γράμμα ! ἀπὸ τὸν ἄλλον !

Λεπτὸν κυανοῦν φύλλον χάρτου πίπτει κάτω· τὸ σηκόνει.

— Τηλεγράφημα ;

Ἀναγινώσκει τὴν ἐπιστολὴν καὶ μὲ χαράν :

— Ἄχ ! ἄχ ! αὐτὸ εἶνε νόστιμον. Ὄχι, δὲν δύναταί τις νὰ τὸ φαντασθῇ· καὶ εἶνε ὡργισμένος. Καὶ δικαίως ! Ἡ διεύθυνσις αὕτη μόνον τοιαῦτα γνωρίζει. Τοῦ στέλλω ἓν τηλεγράφημα.

«Μὴ ἔρχεσθε. Πολὺ ἀργά.»

— Ἄχ ! δὲν πειράζει !

Διὰ μίαν φορὰ τώρα ὁ τηλέγραφος ἐφάνη ἔξυπνος : διότι ἡ κόρη μου ἔχασε ἕνα σύζυγον ὄχι πολὺ πλούσιον, καὶ εὗρεν ἕνα πλούσιον, ὅστις καὶ τὴν ἀγαπᾷ.

Αὐτό, ἀληθῶς, δύναται νὰ ὀνομασθῇ τύχη.

Καὶ τὸ κυκνοῦν τηλεγράφημα ἐκόπη εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ ἀφέθη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων, ἐνῷ οἱ νεόνυμφοι, τρελλοὶ ἐκ χαρᾶς, τρέχουν πρὸς τὴν ὡραίαν χώραν, τοῦ μηνὸς τοῦ μέλιτος καὶ τῶν ἐρώτων, γελῶντες «διὰ τοὺς μορφασμοὺς τοὺς ὁποίους θὰ κάμῃ ὁ ἄλλος». ὡς λέγει ἡ νέα νύμφη, ἥτις εἶνε εὐτυχής, διότι ἐπὶ τέλους ἀγαπᾷ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Σαπφὼ**

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Εἰς πᾶσαν κυρίαν, ἥτις θὰ ἤθελε νὰ τοποθετήσῃ ἀσφαλῶς καὶ ἐπικερδῶς χρήματα, ἢ νὰ προβῇ εἰς ἀγορὰν ἢ πώλησιν τίτλων, ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην χρηματιστικὴν ἢ ἐμπορικὴν πρᾶξιν συνιστῶμεν θερμῶς τὴν Τράπεζαν Ἐμπεδοκλέους, ἧς τὸ πρόγραμμα δημοσιεύομεν ἐνταῦθα :

ΤΜΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ : Ἔκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.—Ἀγοραπωλησίαι: συναλλαγματικῶν, ἐπιταγῶν, χρυσοῦ, ξένων τραπεζικῶν Γραμματίων καὶ τίτλων.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ : Συναλλαγματικῶν, τίτλων καὶ τοκομεριδίων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΔΑΝΕΙΑ : Προκαταβολαὶ ἐπὶ τίτλων.—Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

3 1/2 %	ἐτησίως,	ἀπόδοσις	εἰς πρώτην	ἀναζήτησιν
4	»	»	»	μετὰ ἕνα μῆνα
4 1/2	»	»	»	» τρεῖς μῆνας
5	»	»	»	» ἓξ μῆνας
5 1/2	»	»	»	» ἓν ἔτος καὶ πλέον.

ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ : Πώλησις πάσης λαχειοφόρου ὁμολογίας εἰς μηνιαίας δόσεις, μὲ τὴν τύχην ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ : Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπὶ ἁπλῇ μεσιτείᾳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ : **Πληροφορίαι ἐμπορικαί.**

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων, μηχανῶν κλπ. ὑπὸ συμφέροντας ὅρους, μετρητοῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΟΙΚΩΝ